

ПЛЯНУЮТЬ КРАЙОВЕ ВІДЗНАЧЕННЯ 90-РІЧЧЯ ПАТРІАРХА ЙОСИФА

Філадельфія, Па. (Митрополітська канцелярія). — Подается до відома всім українським громадянам, що під протекторатом Архиепископа Митрополита Стефана Сулика та всього українського католицького Єпископату в США відбудеться 28-го лютого 1982 року крайове ювілейне свято для вшанування 90-ліття уродили Благенішого Патріарха Йосифа.

Святкування почнуться тут Соборною Архирейською Службою Божою у катедральному соборі Пречистої Діви Марії Непорочної.

Прохастесь усі організації і товариства стриматися у цей день від будь-яких імпрес.

Появилася нова збірка поетій Марти Тарнавської

Нью-Йорк, Н. Й. — Тут під фірмою Об'єднання Українських Письменників "Слово" вийшла з друку нова книжка Марти Тарнавської п. заг. "Землетрус". Це — збірка оригінальних поезій, що постанули у 1977-1980 роках та поетичних перекладів з американської, німецької, польської та російської поезії.

Оригінальні поезії включають дві більші речі: "Американський триптих" (з розділами "Перше відкриття Америки", "Друге відкриття Америки", "Третє відкриття Америки"), що з них кожен складається із трьох віршів та "Травелог", цикл семи коротких поезій написаних в часі подорожі по Україні.

Переклади охоплені спільним заголовком: "Десять жінок-поетів"; тут заступили: Анна Ахматова, Емілі Дікінсон, Неллі Закс, Казімера Ільковичува, Ельзе Ляскер-Шюлер, Меріс Мур, Марія Павлівська-Ясножеська, Сильвія Плат, Адрієн Річ та Марина Цвєтаєва. Про кожну з них подана коротко біо-бібліографічна довідка.

Книжка має 96 сторінок друку, мистецьку обкладинку роботи Володимира Баласа та портрет автора в тексті. На кінці додано уривки із критичних відгуків на першу поетичну збірку М. Тарнавської "Хвалю Ілюзію", що появилася 1972 року.

У світі

ДО БЕЙРУТУ, ЛІВАН, ПРИБУВ З ЛОНДОНУ, Англія член Палестинської національної ради революційного передпарламенту палестинських арабів, д-р Абдель Вагаб Каялі. У Бейрут знайшов він свою смерть. В Бейруті він мав філію своєї видавничої спілки, центр якої є в Лондоні. Коли він був у своєму бюро в Бейруті, туди вдерлися два замасковані терористи, які застріляли його стрілами. Поцілений 12 стрілами він на місці помер. З його терористичної групи рекрутувалися його вбивці і чому його вбили, дотепер невідомо. Д-р Вагаб належав до чільних представників палестинських арабів, донедавна він входив у склад керівництва ПВО в характері керівника шкільництва і культури. Його смерть збіглася з подібними іншими випадками, що викликали серед палестинських кіл побоювання, що, може знову дійти до нового етапу завзятої внутрішньої боротьби. Така боротьба вже не раз вибухала серед палестинських арабів і жертвою її впадо багато людей, а між ними подекуди й чільні діячі.

ГРЕЦЬКІ КОНСЕРВАТИСТИ З НОВОЮ демократичної партії усунули свого дотеперішнього лідера Джорджа Ралліса після катастрофічно програних парламентарних виборів, які виграли соціалісти на чолі з Андреасом Папандреу з Пангелленського соціалістичного руху. Раллісові намагався допомогти його приятель Константин Караманліс, теперішній президент, але без успіху. Консерватисти висловлюють думку, що програ у виборах це власне головна вина Ралліса. Одним із заходів на його адресу є те, що він виступав лагідно проти соціалістів та старався їх не дражнити, в той час, коли вони атакували консерватистів, рішуче й не перебарюючи в словах. На місці Ралліса головним кандидатом на лідера консерватистів є 71-річний Евангелос Аверофф, який був лідером перед тим і стояв на пості прем'єра аж доки не переміг у партійних виборах Ралліс.

ПІСЛЯ ТРИДЕННОГО ПЕРЕБУВАННЯ В Туреччині, в якій якого заключено новий договір про допомогу Туреччині З'єднаними Штатами Америки, секретар оборони ЗСА Каспар Вайнбергер прибув до Брюсселю, де починаються наради міністрів закордонних справ та міністрів оборони членів НАТО. Тут він зустрінувся з прем'єром Андреасом Папандреу, який прибув на ці наради. Була це перша зустріч члена кабінету президента Рональда Регена з новим грецьким прем'єром, який заповів основні зміни в політиці Греції, включно з усуненням з грецької території американських баз і обсерваційних пунктів. Після зустрічі і довгої розмови з Папандреу секретар Вайнбергер заявив, що "розмова була винятковою корисна й обіцяюча". Прем'єр Папандреу коли репортери запитали його про перебіг розмови, наслідки, заявив: "Секретар оборони ЗСА подав правильну оцінку". В середу прибуває до Брюсселю державний секретар Александер Гейт, який також має заплановану розмову з Папандреу.

УРЯДОВА КРИЗА В БЕЛЬГІ, ЯКА ПОЧАЛАСЯ 8-го листопада димісією кабінету міністрів, триває далі. Два дедисновані перед тим кандидати на прем'єра не змогли створити коаліційного уряду, й вони зрештеші мандату короля Бодуена творити новий уряд. Після невдачі другого кандидата, колишнього міністра закордонних справ Бельгії Шарля-Фердинанда Нотомба, король дав мандат Вілфредові Мартенсові, колишньому прем'єрові з рамені Соціально-християнської партії. Мартенс дотепер уже очолював п'ять коаліційних кабінетів і його вважають одним із експертів творення і керування коаліційними тілами. Однак цей разом і він натрапив на поважні труднощі і перші його заходи не дали бажаних успіхів. Однак час працює на нього, бо шість тижнів без уряду викликає негодуння серед населення Бельгії й воно домагається подолання кризи й створення нового кабінету міністрів.

Зростає небезпека рекордового дефіциту

Вашингтон. — Нові обчислення бюджетових видатків 1982 року, який почався з жовтня цього року, виявляють, що дефіцит осягне небувалу суму 109 білйонів доларів. Тільки радикальні заходи Уряду і Конгресу зможуть зменшити ту цифру.

Ще гірші прогнози на 1983 і 1984 роки. Передбачується дефіцит на 1983 рік в сумі 152 білйони доларів та в 1984 — 162 білйони доларів. 1984 рік, на який президент пообіцяв зрівноваження державного бюджету, а після того мали прийти надії. На 1982 рік: Уряд передбачує дефіцит в сумі 43,1 білйона доларів, але що оптимістичну цифру зрівнювали тепер в гору Уряд бюджету та Рада економічних радників при президентові Регенові. Президент Реген не прийняв до відома передбачуваного катастрофічного зросту державного дефіциту на 1982 і тепер Уряд бюджету, Рада економічних радників та інші державні чинники шукають засоби не допустити до цього.

Дальші скорочення бюджетових видатків не аходять майже в рахунок з огляду на те, що вже пороблено всі можливі бюджетові скорочення. Залишається підняти висоту державного заборговування, або покрити недобір друком відповідної суми грошей, що було б потужним поштовхом для зросту інфляції, або підняти радикально висоту податків. Піднесена сума податків мусіла б бути відповідно висока, щоб принести потрібні фінансові засоби. Незабаром буде знесена контрола продукції і ціни природного газу. Це приведе до швидкого значного піднесення ціни, а тим самим до великого зросту прибутків газових підприємств. В Конгресі зростає тиск, щоб на ті непередбачені

прибутки наложити окремий високий податок так, щоб тільки частина особливого прибутку опинилася в руках компаній, а значна частина, щоб вплинула в характері податку до державної каси. Дотепер президент Реген протиставився таким податкам, мотивуючи тим, що треба дати змогу приватному капіталові створити якнайбільші фінансові резерви, що дасть у висліді великий зріст інвестицій. Загально припускають, що в обличчі непередбаченого високого бюджетового дефіциту Президент погодиться на спеціальний податок від високих прибутків газового промислу.

Секретаріат скарбу заповів, що перевірка різних програм у виплатуванні прибуткового податку повинна дати коло 20 білйонів додаткових впливів, але шойф на 1983 році. Секретар скарбу Доналд Ріген стверджує можливість поважного збільшення продажу державних паперів, однак той засіб забере з ринку велику частину капіталів, а тим самим відтягне їх від промислу й торгівлі та піднесе відсоткову стопу, яка і так занадто висока, що відбивається негативно на загальному господарському положенні.

Критичне господарське положення й передбачений мінімальний зріст загального валового продукту в 1982 тільки на 1 відсоток в порівнянні з 1981 змушує державні чинники бути обережними в пошукуванні засобів для покриття державного недобору. У висліді витвореного господарського положення економічна програма президента Регена ввійшла в дуже загрозливий період, в якому вона, як і ціла "сапалій сайд економіка" можуть закінчитися невдачею й змусити державний Уряд до зміни основ господарської політики ЗСА.

УКРАЇНЦІ В ПІВНІЧНІЙ АМЕРИЦІ: ІСТОРИЧНЕ ВІДЗНАЧУВАННЯ-СВЯТКУВАННЯ

Міннеаполіс, Мінн. — У суботу, 14-го листопада, приблизно 200 українців-американців, які мешкають на терені Міннеаполісу-Сейнт Полу в Міннесоті, зібрався тут в Міжнародному інституті для віддання шанни визначному українському ученому; для оголошення публікації довгоочікуваної бібліографії джерел, що стосуються життя українців у Північній Америці, і для прослухання доповідей, виголошених ученими, знавцями імміграційних справ із ЗСА і Канади. Цю імпрезу спонзорували спільно Дослідницький Центр історії імміграції при Міннесотському університеті, Український Народний Союз і Міннесотський Відділ УК КА.

Українським вченим, якого вшанували ці установи, як "визначного ученого імміграції", був д-р Василь Галич, автор твору "Українці в З'єднаних Штатах", вперше виданого видавництвом Чикагського університету у 1937 році. Д-р Рудольф Веколлі, директор Центру, вручив д-рові В. Галичу бронзову плякету, на якій були виписані його численні заслуги на полі студій української імміграції. Ця плякетка, згідно зі словами д-ра Веколлі, була лише невеличкою "лептю нашої великої пошани, яку всі ми маємо для цього визначного науковця. Д-р Галич був піонером-першопроходцем у його царині", — казав далі директор Центру, — і його довге й плодотворе життя є надхненням для тих, які приїшли після нього".

Приймаючи грамоту-пошану, першу таку серед відзначувань Центру, д-р В. Галич, який прибув до Америки ще перед Першою світовою війною, подякував д-рові Веколлі і подякував спо-

САХАРОВИ ЗАПОВІЛИ ГОЛОДІВКУ АЖ ДО УСПІХУ, АБО СМЕРТІ

Москва. — Єлисавета Алексеева відтала тут закордонним пресовим репортерам написаного рукою листа Андреа Сахарова, в якому він заповів на десяти дні голодівки, що він і його дружина Елена Боннер голодуватимуть, аж доки їхня невістка Алексеева не дасть дозволу вийти за кордон до свого чоловіка Алексея Семіоновича, який живе в Ньютон, Массачусетс. Коли ж невістка Сахарових не дасть дозволу, тоді Сахарови голодуватимуть до смерті.

Сахарови вдалося написати й передати той лист на десятому дні голодівки перед їхнім несподіваним перенесенням до шпиталю. Листа цього він передав якимсь способом через невідомих людей, а не вивів поштою. Вньому у поданий стан здоров'я обидвох голодуючих та інші справи. Після дев'яти днів голодівки Сахаров втратив 18 фунтів на вазі, а його дружина 14. В листі Сахаров висловлює подяку професорові Сиднесу Дреллові з університету Стенфорд за його листа з моральною підтримкою Сахаровим у їхній боротьбі. Сахаров написав:

„Мені не шукаємо можливості покінчити самогубством але ми не маємо вибору. Якщо прийде до трагічного кінця тоді це буде тільки вбивство з боку КГБ, до якого причиняться також мої колеги з Академії наук СССР, які відмовляються у тій справі".

Сахаров в листі ще раз коротко спрещував своє становище й свої вимоги. Він підкреслює, що совєтські громадяни раніше чи пізніше мусять добитися демократичних вольностей, а серед них права вийти за кордон, бо ніка державна влада не може наказувати людині „як вона має розпоряджатися своєю особою. „Наша голодівка є боротьбою за право кожного вийти й вийти вільно з нашої країни", написав у листі Сахаров.

Невістка Сахарових Алексеева повідомила на зустрічі з репортерами, що совєтські урядові чинники запросили її на наступний день до уряду, де опрацюють справу вийзду за кордон та де дають дозволу на них. Коли вона туди пішла, їй сказали, що особа, яка займається її справою — захворіла.

Відкриваються виставки праць А. Оленської-Петришин

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Український Музей в Канаді і Софія Скрипник, мистецький радник, влаштуують від 11-го до 20-го грудня ц.р., в приміщенні Українського Музею у Саскатуні, Саск., при 910 Спайдайна Кресент Іст, виставку літографій і офортів відомої мисткині Аркадії Оленської-Петришин.

Відкриття цієї виставки буде в п'ятницю, 11-го грудня, в год. 8-й вечора. Виставку можна буде відвідувати від вівторка до п'ятниці — від год. 1-ої до 4:30 по полудні, в неділю — від год. 1-ої до 4:30 по полудні.

Друга виставка малих олій і офортів А. Оленської-Петришин відбудуватиметься від 13-го грудня ц.р. до 3-го січня 1982 року, в Нью-Йорку, Н. Й., в Українському Інституті Америки, при 2 Схід 79 вулиці. Відкриття цієї виставки буде в неділю, 13-го грудня — від 2-ої до 6-ої по полудні.

УРЯД ЗАКИДАЄ „СОЛІДАРНОСТІ" ПІДРИВНУ ДІЯЛЬНІСТЬ

Варшава, Польща. — Уряд прем'єр-міністра Войцеха Ярузельського, який є теж першим секретарем Польської Об'єднаної Робітничої (комуністичної) партії і міністром оборони, гостро виступив проти вільної профспілки „Солідарність", закидаючи їй „підривну діяльність" з метою заміни теперішнього уряду і покликання нового керівництва шляхом вільних виборів в Польщі.

Варшавське урядове радіо передало нібито оригінальний запис на магнітофонній стрічці із засідання профспілкових діячів в Радомі, під час якого голова Варшавського відділу „Солідарності" Збігнев Буяк мав заявити, що вже наспів найвищий час для усунення теперішнього уряду і розкриття його справжнього обличчя. Крім того радіо і телевізійні передачі систематично цитують слова Леха Валенси про те, що уряд стримить до конфронтації з організованим робітництвом і що „Солідарність" не піддаватиметься тискові поліційної сили. Сам Валенса не відкасується від цього, але заявляє, що дуже часто урядова преса й засоби масової інформації зле інтерпретують, або прямо перекручують сказані ним слова, змусило для того, щоб вдатися до профспілки.

Згадана передача Варшавського радіо була частиною урядової пропаганди розвиненої останню проти вільної профспілки і її діячів після того, як „Солідарність" заповіла 24-годинний генеральний страйк проти якого дуже гостро виступає прем'єр В. Ярузельський та інші члени уряду.

Політичні спостерігачі підкреслюють, що у радіопередачі вже ні словом не згадувалося про насильну ліквідацію страйку кадетів пожежної сторожі у Варшаві і про те, що це насильство було причиною проголошення страйку.

У зв'язку з подіями в Польщі у Москві совєтське пресове агентство ТАСС заявило, що наради і заяви польських профспілкових діячів в Радомі наглядно, мовляв, продемонстрували відмову „Солідарності" співпрацювати спільно з урядом для розв'язки економічних проблем в Польщі і що профспілка не приймє таких змін, які не дають їй можливості перевернути повну контролу у керівництві державою.

Також совєтська газета „Ізвестія", орган Верховної Ради СССР, заявляє, що „польські екстремісти почали проповідати методи насильства з метою підірвати основи комуністичної партії і її впливу у спільноті".

Коментатор Варшавського радіо заявив, що він не може назвати джерела, з якого походять запис-розмови профспілкових діячів. Зміст цієї розмови передпублікувала також газета „Трибуна Люду". Урядові чинники відгребали також стару справу Маріяна Юрчика, профспілкового діяча із Щецину і його заяву про те, що „всі теперішні парламентаристи є зрадниками батьківщини". Все це робиться з предмитацією, — кажуть західні дипломати, щоб дискредитувати „Солідарність".

В Америці

ЛОКГІД, ВЕЛИКА ЛІТАКОБУДІВНИЧА КОМПАНІЯ здержала продукцію своїх транспортних літаків типу Л-1011 і проголосила втрату в сумі понад 400 мільйонів доларів. Загальною на цій програмі компанія Локгід втратить, як заявляють її речники, біля 2,5 білйона доларів. Програма будови цих літаків почалася 13 років тому спільно з британською компанією Роллс-Ройс в надії на покращання стану цивільного летунства.

БАГАТО РЕЛІГІЙНИХ ЛІДЕРІВ ДОЛУЧУЮТЬСЯ до руху спротиву проти економічної програми президента Рональда Регена і його Адміністрації. Засоби масової інформації повідомляють, що на підставі переведених розмов з багатьма релігійними лідерами, рух спротиву поширюється. Речники релігійних громад заявили, що їх найбільше турбують дві справи: зброєння, на яке Уряд витрачає великі суми грошей, і поширення вбогости серед американських громадян з причини обмеження федеральних фондів на численні соціальні програми, включно з харчовими купонами для бідного прошарку населення.

НОВИМ ГОЛОВОЮ МІСЬКОЇ ЛІГИ СТАВ ДЖАН І. Джейкоб, замінивши на тому пості Вернона І. Джордана, адвоката який займається тепер приватною практикою у Вашингтоні. Як відомо, В. Джордан, після прострелення його невідомими злочинцями, зрезигнував із свого становища і Лігою весь час керував теперішній голова Дж. Джейкоб, який був обраний радою директорів на керівника цієї 71-річної організації. Миська ліга у своїй програмі ставить собі за завдання обороняти громадянські права всіх американців, хоч практично Лігу очолюють переважно негритини і за їхні права в американській спільноті змагається Ліга.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕГЕН НАЙМЕНУВАВ Роберта Г. Брока на суддю федерального апеляційного суду у Вашингтоні. Ця номінація, — кажуть співробітники Президента, — висуває Брока на чоловіче місце осіб, які в майбутньому будуть есентуально найменовані на членів Найвищого Суду, якщо в цьому Суді будуть вільні місця.

ПРИБЛИЗНО 3,000 ТИХ КОМБАТАНТІВ, ЯКІ пережили японську атаку на американські бази в Перл Арбор на Гавайях, яка, як відомо, була переведена японським воєнним летунством 7-го грудня 1941 року, прибули до Гонолулу і разом з місцевими громадянами взяли участь у відзначенні 40-ої річниці цього нападу. У цій неспредбаченій атаці загинуло тоді 2,200 амереканських воєнків і допоміжного персоналу, а також затоплено 18 воєнних кораблів різного типу та знищено 321 літаків.

ЗГІДНО З ОПІНІЄЮ ДЕЯКИХ СПЕЦІЯЛІСТІВ, корабель Колумба прозваний „Пінта" знаходиться на дні прибережних вод Багамських островів. Деякі групи вчених і техніків, а також шукачі скарбів на дні моря, внесли прохання на дозвіл займатися дослідями цієї справи. Загальною однак припускають, що корабель „Пінта" правдоподібно розбитий, про що говорять численні перекази.

У СПРАВІ РІЗДЯНОСВЯТОЧНИХ МАТЕРІАЛІВ

Матеріали до Різдвяносвяткових чисел „Свободи" редакційного порядку, як теж святкові побажання і оголошення, редакція і адміністрація „Свободи" прийматимуть тільки до 12-го грудня 1981 року (до числа за новим календарем), та до 19-го грудня 1981 року (до числа за старим календарем). Всіх читачів просять додержуватися цих речень. — Ред.

Проф. Василь Галич приймає плякету „Визначного науковця імміграції" від проф. Рудольфа Веколлі. Оплескують церемонію (зліва): проф. Всеволод Ісай, сенатор Павло Юзик і д-р Мирон Б. Куропас.

Проф. Рудольф Веколлі дістає чек на 1,000 доларів від Українського Народного Союзу для Центру. Чек передає д-р М. Б. Куропас і сенатор П. Юзик.

данія під назвою: „Українці в Північній Америці: бібліографія", упорядкована Галиною Миронюк, старшою бібліотечною асистенткою при Центрі, і Христині Воробець з Торонто-ського університету. Ця бібліографія була видана спільно Центром і Історичним товариством багатокультурності в Онтаріо, Канада. Віз презентацію

(Закінчення на стор. 4)

СВОБОДА

FOUNDED 1993

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-8864) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Subscription 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda". Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті, дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція не відповідає за зміст наданих матеріалів. Незадоволені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор самостійно застеріг, допущивши задрасування конверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНАОу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Уряд і робітники

Хоча на минулотижневій конференції централі американських робітничих спілок "Американська Федерация Праці — Конгрес Індустріальних Організацій" (АФП-КІО) не впадо одно добре слово на адресу президента Рональда Регена і його економічної політики, проте Президент запросив цілу Президію цієї централі на нараду до Білого Дому. І велика більшість робітничих провідників негайно погодилися, що треба прийняти запрошення Президента, бо вони, як і Президент, розуміють, що в політиці рішає принцип розуму, доцільності, а не емоції. Робітничий світ не вдоволений, його провідники критикують Уряд, як ніби відповідальний за теперішню ситуацію, яка назривала роками. Ніхто не є вдоволений, ніхто не може бути вдоволеним, коли безробіття в Америці переступило цифру 9 мільйонів — найбільше число безробітних за останніх 50 років.

У цій ситуації не можуть бути вдоволеними ані робітники, ані працедавці, які бачать не поширення, а корення ринку збуту їхніх продуктів, невдоволеною є також Волл Стріт, центр американської капіталістичної системи із біржею, яка прагне стабілізації відносин і мусить хвилюватися, коли не знає, що економіка принесе найближчий день. До того безладу в економічній діяльності приходять ще такі тривожні вістки, як поширення міжнародного тероризму, спонзорованого Москвою — неспокій також у міжнародній ситуації поруч із неспокоєм в ситуації економічній.

Отже не дивися, що американське суспільство, з його всіма класами і верствами, однаково бідні та багаті, поділилися на оптимістів і песимістів. Але одні і другі признають, що санація теперішньої затьняної кризи можлива тільки тоді, коли державний провід, Уряд, і організоване робітництво будуть одностайно і з взаємним довіря співпрацювати, а не обвинувачувати один одного та скидати вину чи то на егоїзм робітничих юній чи егоїзм працедавців-продуцентів. Найважливіша річ, щоб президент Реген, якому приписують винятковий хист переконання своїх розмовців, що його становить правильне, — щоб президент Реген зумів переконати лідерів організованого американського світу в двох правдах: 1) щорічний багатобільшовий і шораз вищий дефіцит державного бюджету, латаний друком шораз більшої маси паперових банкнотів, є найбільшою причиною економічної кризи, упадку вартості долара та негативного торговельного балансу, бо високі кошти продукції американських товарів не дозволяють конкурувати з повільно дешевших товарів з закордону, і 2) зазеднання ділянки оборони протягом останніх десяти років, коли в Америці настала "В'єтнамська психоза", сполучена із своєрідним самогубним пацифізмом, довела до тієї загрозливої для існування Америки ситуації, що СССР став найпершою мілітарною потугою у світі.

Висновок із цих двох прав ясний: необхідна радикальна редукція державних витратів та необхідне найшвидше вирівнювання відношення збройних сил Америки й Советського Союзу. Проте, як це вчинити, якими способами осягнути ці цілі, на це немає одної відповіді, а є десятки різних рецептів. Економісти не є одностайної думки, так само, як лікарі, зібрані на консилиум біля ліжка хворого, не можуть погодитися на одну діягносту чи пак на один спосіб лікування хворого. В оцій різномірній оцінці метод, потрібних для санації сучасної американської економічної кризи, маємо ще діло з партійницькою та персональною демагогією. Коли читати, що президентів Регенові закидається "ворожість" супроти робітничих юній, то це нісенітниця: бож він сам був ще розмірною недавно головою юній американських фільмових акторів.

Загал американського суспільства розуміє це. Тому однаково Палата Репрезентантів із демократичною більшістю, як і Сенат з більшістю республіканської охвалили в минулому тижні закон про включення до американського арсеналу зброї нового суперсонічного бомбардувальника B-1 і ракет типу MX. Сенат прийняв цей закон 84-ма голосами проти п'ять, як також голосами демократів, рекордово високий бюджет на оборону у висоті 208,7 бильйона доларів. Це добрий знак, це доказ, що законодавці, знають, що треба думати про оборону країни і треба мати довіру до існуючого Уряду.

ЛІДЕРИ Демократичної партії розпочали процес підготовки до виборів в 1982 році з надією, що вони зможуть збільшити свої впливи в Палаті Репрезентантів, де вони тепер мають більшість і сентуально змінити стан в Сенаті. Сенатор Едвард Кеннеді та інші висловили оптимістичні думки, що демократи напевно здобудуть більше місць, а також виберуть більше демократичних губернаторів, не згадуючи про стейтові легіслятури. Головною напрямною передвиборчої політики демократів буде економічна програма республіканців і соціальні питання.

Треба цілком погодитися з проф. Б. Ковалевим в його тавруванні соціалістичної більшості у Центральній Раді, бо при всій величезній заслугі УЦРаді, яка проявилася в сволоті від автономізму і федералізму у трьох перших Універсалах до самостійності у 4-му Універсалі як кишить від нісенітниць наївного соціалістичного доктринерства. А вже у 4-му Універсалі, який став наріжним кам'єм нашої державницької думки, є мова тільки про "міліцію", бо, мовляв, Україна не потребує регулярної збройної сили, не маючи заміру вести війни, — і в отому 4-му Універсалі є і інші подібні нісенітничі, як удержавлення та розподіл всієї землі селянам "без викупу". А все ж — те одне речення в 4-му Універсалі, яке проголошує: "Одніні Українські Народні Республіка стає самостійною, ні від кого незалежною, вільною суверенною державою українського народу" — те одне речення стало підставою для політичного світогляду всіх українських людей без уваги на обласне походження, вирівнювання і партійно-політичну приналежність. І це проголосило Українська Центральна Рада із більшості соціалістів, та Центральна Рада, яка заснувалася 7-го (20 за новим стилем) березня 1917 року. Коли зважити, що з вибухом Першої світової війни не було в Україні ні одної української народної школи, ні одної української газети, а українська опозиція проти царату у XIX сторіччі мусила обмежуватися до боротьби за право мови, за дозвіл на переклад на українську мову Святого Письма, — що діяли Валус-

Іван Кедрин

НЕАКТУАЛЬНА, АЛЕ ПОТРІБНА ДИСКУСІЯ

вське, "не було нет і бити не мого" і Емський указ та що шойно у 1961 році скасовано в Росії (отже й Україні) кріпацтво, будувати українську державу треба було буквально з пустки, повнеї пустки, повного браку підготовки кадрів, потрібних для такого діла. І коли від Першого Універсалу, проголошеного 11 (24) червня 1917 року до Четвертого з 22-го січня 1918 минуло всього кругло 7 місяців, то це було чудо. І за те чудо нема чого гудити тодішніх соціалістів. Критикуючи ніби цілком соціалістичну Українську Центральну Радку не треба промовчувати, що на заступників її голови, Михайла Грушевського, обрано таких консервативних діячів, як Дмитро Антонович і Дмитро Дорошенко. І не треба забувати, що Симон Петлюра, тодішній соціал-демократ, за фахом журналіст, не військова людина, винесена революцією на шпиль державного будівництва, став символом збройної боротьби проти Москви і за той свій світогляд згинув з ворожої руки.

Проф. Б. Коваль робить помилку, що він неначе утворює концепцію українського гетьманського устрою з особою Павла Скоропадського. Помилка автора також у тому, що він не є цілком об'єктивний у характеристиці Павла Скоропадського. Це була чесна людина з найкращими інтенціями і свідомістю свого

українського роду, але ще шойно у процесі дозрівання до світогляду українського державницького патріотизму. Вихованець Російської військової академії, одружений з російською аристократкою, вихований в атмосфері Петрограду, він не міг мати такого українського державницького світогляду, як його придбав шойно на еміграції. Пригадаймо, що з вибухом української визвольної війни-революції — в Україні вся економіка була в російських руках, в руках могутнього "Протофісу" (Промисловий-фінанс), що три українські військові з'їзди, які відбулися у Києві, які репрезентували ніби мільйони українців, а насправді були на південно-західному фронті — зокрема у корпусі під командуванням генерала Павла Скоропадського — це був солом'яний вогонь, — бо коли посули з півночі організовані на коринні московських землях армії Антонова Овсєнко і Муравйова, то треба було висилати під Крути молоденьких воїків з Юнацької школи та Студентський курінь.

Повторяємо: розглядаючи події з-перед кількадесяти років треба завжди мати на увазі тодішні відносини і як тоді виглядали діючі особи — у цьому випадку творці відновлення української державності — а не теперішній, цілком інший стан — в Україні і поза нею.

Наприклад: згадуваний і тавруваний проф. Б. Ковалевим Микола Ковалевський який став міністром в молодій Українській Народній Республіці у віці 25 років, не був тим самим, як ми його бачимо з його вартісного твору "При джерелах боротьби", що його видала вже після його смерті з пієтизму до свого покійного чоловіка його дружина, до речі — німкеня, цілком українізована в Ісєбруці у 1961 році. "Часи змінюються і ми змінюємося з ними" говорить мудра латинська пословиця і це стовідсотково відноситься до наших визвольних змагань та всієї нашої визвольної проблематики.

І коли проф. Б. Коваль прославляє Павла Скоропадського, то робить помилку, коли він не відрізняє Павла Скоропадського з часу, коли він став гетьманом, був оточений такими дорадниками, як Платов, що ненавидів українство, і тим Павлом Скоропадським, який цілком став на українській державницькій позиції шойно на еміграції, в Берліні, під впливом таких гетьманів, як Шемет і інші. І що зміну признавав сам Павло Скоропадський — так само, як полковник Євген Коновалець, який — до речі — отримав разом з Андрієм Меліником ступінь полковника з рук гетьмана Павла Скоропадського, признавав на еміграції у Відні в 20-тих роках свої помилки, наприклад: "Як би я мав був у рр. 1917/18 той розум, що тепер, то був би розстріляв Пятакова і його товаришів, як руйнівників, а не випускав їх на волю"...

(Продовження буде)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Виставка релігійного мистецтва Т. Ю. Снігуровича в Дітройті

Незбагненно є містерія творчого імпульсу, коли він з'являється нараз у людини, яка проживила велику частину свого життя, починає виявляти себе в мистецтві, яким ніколи не займалася. Тарас Юрій Снігурович завітав в дні 16-17 жовтня з далекого Вінніпегу до галерії ЕКО в Дітройті із своїми численними експонатами релігійного мистецтва. Будучи людиною середнього віку, він лише від шістьох літ посвятився цій галузі мистецької творчості. Поштовхом до цього стала свідомість безвизвольного положення нашої Церкви на рідних землях, її вплив і значіння в формуванні духовності нації і те почуття обов'язку, який тягнеться на мистця на еміграції творити цього роду мистецтво, коли в Україні воно заборонене.

Виставка складалася з ікон виконаних олією, акрилом та темперою на дереві й міді виконували й витискували. Вироби із золота і срібла охоплювали мініатюри церков, хрестині і ланцюги з оригінальними взорами. Вступаючи на правильний шлях в початках своєї мистецької активності Т. Снігурович оперся композиційно на давні первозорах. Його індивідуальний талант виявився у багатій, своєрідній колористичній, а због часу також в оригінальних композиціях, що різноманітні свої тематики створили надзвичайно цікаву збірку. У відхиленнях від

прототипів і в оригінальних іконах виявив свою мистецьку винахідливість і своє мистецьке вірство.

У примітивізації його рисунку виявляється невинність і свіжість почувань і прямо дитяча відданість.

І легко уявити собі, що коли вечірній сутінок огорне нутро церкви і тільки свічка палає перед іконою, тоді майже в наглядний спосіб може стати живою містерія Божества. Видовжені лінії і здеформовані тіла відбивають від дійсності, однак з них все почуття погідності і спокою. Триптихи, диптихи із сценами із життя святих, Розп'яття, Св. Трійця, Богоматір, реліквар із дев'ятьма окремими сценами оце сюжети і форми його праць. Будучи основно обізнаним з хемією, він переводить нові спроби малювання в міді, осягаючи не раз неждані, оригінальні висліди в кольорах. Також оригінальними були обрамування його картин, іноді керамічні, а фони вишпалені внаслідок однакового орнаменту, творили образований ритм.

Він вловив осягнув на своїх іконах печат старовини, те що консервация ікон олією наносила на їхні кольори протягом віків. Виставка ця відбулася уже в цілому ряду канадських міст, в Америці була показана вперше в Дітройті, де втішалася великою популярністю.

Володимир Баран

Язичинська у Англії

На приїзд "Язичинської" у Ярослава Климовського українські громади Лестера, Ковентрі, Нотінггему, Дарбі, Манчестеру, Брайфорду і Лондону очікували з нетерпеливістю та великим зацікавленням. Це ж бо приїде до нас гумористка, яку "Лис Микита" назвав "Грицем Зозулею у спідниці".

Ну добре, але хто ж є той Гриць Зозуля? У тому ж то й справа. Наш терен дуже мало відвідують гумористи, бо, поперше, їх мало, а, подруге, навіть про тих небагатьох у вільному світі у нас не дуже знають. Тому ми тут дуже спрагнені не тільки гумору, але й сценічного слова взагалі, браку якого відчувалася на кожній кроці. Ми не маємо нікого, хто міг би переконливо віддати відображення оцяного характеру — "Гриця Зозулі", чи йому подібної іншої боки.

Оскільки мені відомо, у вільному світі є тільки дві українські гумористки, які можуть дати свої самостійні вечори гумору і сатири, це — Зоя Когут з Австралії і "Язичинська" зі США. Обидві вони пишуть свій влас-

ний матеріал і його виконують.

В Англії "Язичинська" виступила по своїх згаданих громадах із шістьма короткометражними гуморесками власного пера, а саме: "Подорож по Україні", "Промови", "Коліс і теппер", "Бенкет", "Про культуру і літературу" та "Всі зі Львова і я тиж".

Наша публіка скрізь дуже тепло привітала "Язичинську" і її мужа Ярослава Климовського, який густоно провадив програмою, а також читав свої вірші.

Не знаю, котрий із її виступів можна вважати за найкращий, бо кожний у своєму тексті і жарі є оригінальний і своєрідний. "Язичинської" гумор тонкий, влучний, цьогочасний, життєвий і потрібний. Її гуморески написані говором галицького простолюддя, які вона виконує блискучо. Добра дикція, артикуляція, вишукана подача, при чому її міміка є надзвичайна.

Публіка реготалася до сліз, а часто-густо вітали її стоячими оваціями. Тому цю гумор "Язичинської" відзеркалює наше щоденне життя, трішки гіркого, трі-

(Закінчення на стор. 4)

Мирон Утриско

ЧИ ДРОГОБИЧАНИ — БОЙКИ?

вають підгірянину. А. Гладилевич покликується на УЗЕ, де коротко сказано, що бойки живуть в повітах: Старо-Самбірським, Турчакським, Стрийським, Долинським. Енциклопедія покликається на підкапаття, але вони теж і бойки. Лиш в північній частині Дрогобицького населення є вже частинно вимішане із переселенцями з-поза Дністра. Чимало є таких випадків, що певні території мають назву від етнічних груп чи племен, наприклад, Полісся від поліщуків, Гуцульщина від гуцулів, Бойківщина від бойків і т. п. Теж у чужинці: Баварія від баварців, Саксонія від саксів і т. п. Натомість немає карпатців, як розточан із Ростоцька.

Сам автор статті пише, що Підгір'я, це територія Галицького передкарпаття, отже чисто інформативне означення, а не етнографічно-племінне, бо такої окремої української етно-племінної групи ніколи не було.

Про підгірян, як не раз згадується в Енциклопедії і

підгірян живуть на північ від бойків, гуцулів, покотян, бо етнографі і історики стверджують теж і в інших місцях Енциклопедії, що згадані племена живуть не лише в Карпатах, але також на Підкарпатті-Підгір'ї. Отже правдою є, що частина дрогобичан є підгірян-підкарпатці, але вони теж і бойки. Лиш в північній частині Дрогобицького населення є вже частинно вимішане із переселенцями з-поза Дністра. Чимало є таких випадків, що певні території мають назву від етнічних груп чи племен, наприклад, Полісся від поліщуків, Гуцульщина від гуцулів, Бойківщина від бойків і т. п. Теж у чужинці: Баварія від баварців, Саксонія від саксів і т. п. Натомість немає карпатців, як розточан із Ростоцька.

Сам автор статті пише, що Підгір'я, це територія Галицького передкарпаття, отже чисто інформативне означення, а не етнографічно-племінне, бо такої окремої української етно-племінної групи ніколи не було.

Про підгірян, як не раз згадується в Енциклопедії і

то як жителів різних сторін, наприклад, підгірян: перемиські, лемківські, дрогобицькі, покотські та інші. Слід згадати, що західне Підгір'я, коло Кросна заселюють лемки, середше на південь від Дністра — бойки, а східне — покотяни і буюковини.

Про них говориться інформативно, як про ближче територіальне окреслення, а не етнографічну групу. А. Гладилевич пише, що ані ноша ані говірка дрогобичан не були бойківськими. Знаючи тоді твердять, що навіть окремі села, не лиш округи на Бойківщині мають щось свого, оригінального в ноші, хоча всі вони належать до одного племені. Л. Бурчакська в статті "Народне вбрання Бойківщини" (поміщений в "Монографії Бойківщини") м. і пише "...можна накреслити загальну силуетку бойківського вбрання, бо в орнаменті вони є відмінні...", а народна ноша Дрогобицьких має власне ті загальні риси. Якщо мова про сам Дрогобицький, то його жителі в більшості носять міську ношу, яка є дуже відмінна від народної, що є притаманне майже для усіх міст. На ній видно вплив

(Закінчення на стор. 3)

Анатоль Курдидик

НАША ПРЕЧИСТА ЗДОБУЛА ДЕЙТОН

II

2) У грудні 1980 року, коли весь "стаф" (коло 480 професорів, асистентів і лекторів) університету Дейтона відзначив Різдвяні Свята традиційними вечорами, центром уваги цих імпрез були дві порцелянові статуєтки Пречистої у вишвианих кирях, що їх подарувала для української колекції відома торонтоńska мисткиня Ірина Шумська-Мороз, яка веде мистецьку галерію "Форум" та знаву фабрику вишваної порцеляни у столиці Онтаріо. Серед коло 150 статуєток Пречистої з усіх країн світу та різного часу, починаючи з XVII сторіччя, такої української Пречистої ніхто навіть не уявляв собі, і вона була справжньою сенсацією та наголою до розмов про Україну, релігійність її народу, українські ікони, стилеві церкви й релігійні картини українських мистців, що їх у нашій колекції набиралося тимчасом чимало. Весь різдвяний час у по-різдвяному прикрашеному залі українська Пречиста стояла на головному столу біля алянків.

3) У березні і квітні 1981 року Марійська бібліотека в Дейтоні влаштувала в головній своїй авлі виставку того, що надійшло у її фонди за минулий 1980 рік. Виставка була справжнім триумфом української Пречистої: більше як половину виставки творили українські експонати, серед них кольорові репродукції і фотографії Мадонни таких наших модерних мистців як М. Буткович, Е. Козак, К. Сосенко, Ярослава Сурма-Міс. та інших, оригінальні пап'є-маше Пречистої мистця Р. Ковалія і кераміка мистця Михайла Черешньовського; великі кольорові фотографії вітражів з Пречистою і її Покровом (між іншим, з катедр св. Володимира й Ольги та церкви Покрова з Вінніпегу); марійські відзнаки й марки (м.ін., офіційні марки Австрії з іконою української Пречистої у храмі св. Варвари у Відні, ціла збірка); кольорові видання розмальованих наших церков (Торонто, Рим, Вінніпег); згадані вже статуєтки Пречистої

у вишвианих кирях та цілий ряд репрезентативних книжок на Марійські теми — літературних і наукових.

Виставка викликала велике зацікавлення понад 13-тисячного студентства та професури, і навіть університетський часопис "Дейтон кемпус ріпорт" з 6-го березня ц.р. стверджує, що "Мистецтво (на виставі, А.К.) включалося ряд експонатів сучасних мистців, що творять згідно з традицією українського релігійного мистецтва". Це чи не перша згадка про українців у дейтонському "Кемпус ріпорті" досі.

У цьому 1981 році українська колекція у світовому Марійському інституті та Марійській бібліотеці інтенсивно зростала. Немає вже такої ділянки української культури, яка не додала б своєї цеглини до її фондів та не збільшила кількості і якості її експонатів. Оригінальні мистецькі твори, ікони, репродукції, фотографії, кераміка, вишивки, афіші, альбоми, книжки, старі богослужбові книги, річники релігійних місячників і часописів, фотографії церков Пречистої, іконостасів (адже на кожному є Пречиста), малі образки, картки, відзнаки, марки, візирки й з'їрки з публікацій періодиків з Марійською темою та багато іншого стають справжньою скарбницею для презентації та студій культу Пречистої в Україні і в українців у всьому світі. Пречиста справді благословила ідею української колекції у світовому Марійському центрі, а сотні українців з усіх країн, — від наших Владик до скромних робітників та пенсіонерів, — взялися з усіх своїх сил допомогати росту цієї нашої важливої установи. Українські Марійські студії та студії культу нашої Пречистої в українському народі годі собі вже тепер уявити без української Марійської колекції при університеті в Дейтоні.

Всі згадані здобутки й успіхи є ще й окремою заслугою Галини Николишин. Це її віра у слушність, потребу й konieczність зорганізувати окрему українську колекцію у згаданій уже своїй установі, її безкомпромісний пошук переконання, її праця й кореспонденція, словом, її невгасний ентузіазм і вітра з кожного нового кроку в розбудову та кожного свіжого експонату в нашій колекції створили, оформили й закріпили цю колекцію. Вона теж знаходила, втримувала і постійно запалювала до діла ряд співробітників, що голосились їй допомагати, надсилали свої дарун-

ки й листи, мобілізували опінію і допомогу.

Ми всі зацікавлені

Допомоги українській колекції було, є і буде потрібно. Керівництво Марійської бібліотеки хоч назовні й вдоволені з розвитку нашої колекції, яка збагачує під кожним оглядом їхню світову установу, такі не збудує, щоб цій колекції дати окрему шафу, виставкові габелоти та картотеки і, — що важливіше, — українську писальну машинку для кореспонденції з добродіями, приятелями і симпатиками української колекції в Марійській бібліотеці.

Але і це подолано. У Вінніпегу віддали нашій Пречистій знайомі ред. А. Курдидика склали дрібними датками, на його ініціативу, поважну суму і з неї закуплено і шафу, і картотеку, і навіть писальну машинку.

Та на цьому перший етап розбудови української колекції в Марійському центрі у Дейтоні не закінчився. Колекція мусить зростати і тому до всіх, що люблять Пречисту та знають її від Неї будь-хочі помічі і ласки, гаряче прохання: надсилайте до Маріан Лайббері все, що має зв'язок і що свідчить про Пречисту, Царицю України, про її чудотворні ікони і відпустові місця; надсилайте книжки, репродукції, журнали, літературні твори, статті та спогади; картки, медалі, вишивки, марки тощо, словом, усе, що має за тему нашу Пречисту.

Українська колекція потребує також фінансової підтримки від тих, що цінять і хочуть існування української колекції у світовому Центрі Пречистої Богородиці. Потрібні дальші шафи, габелоти, тежки, оправа книжок, кореспонденція, закуп того, що не приходить у дару і що треба б купити, і таке інше.

Для всіх цих справ адреса: Marian Library, Attn: Mrs. N. Nykolyshyn, Dayton, Ohio 45469; або комунікується у справах української колекції з автором цих рядків, пишучи на адресу: 456 Parr St. Winnipeg, Manitoba, Canada R2W 5E9. В усіх справах дістанете також докладні інформації чи відповіди.

Розбудовуємо спільним зусиллям, закріплюємо разом місце для української Пречистої, для її українського народу і її України, — місце у світовій Марійській установі, яке їй там уже давно належалося і яке тепер стає дійсністю.

Запрошуємо Вас на УКРАЇНСЬКІ БАПТИСТСЬКІ БОГОСЛУЖЕННЯ в НЬО ЙОРКУ

Щонеділі о годині 12:30 по полудні
151 Noble St. (Greenpoint), Brooklyn, N.Y. 11222
Тел.: (212) 296-8287
Володимир Савчук, Проповідник

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

ЧИ ВИ БУЛИ ЗМУШЕНІ ПОДАВАТИ НЕ- ПРАВДИВІ ІНФОРМАЦІЇ, ВИПОВНЮЮЧИ ВАШУ АПЛІКАЦІЮ НА ВІЗДОВУ ВІЗУ ДО ЗСА, З ОГЛЯДУ НА ЗАГРОЗУ НАСИЛЬНОЇ РЕПАТРИАЦІЇ ДО СОВЕТСЬКОГО СОЮЗУ?

Чи тодішні урядовці ІРО доряджували Вам подавати
польське громадянство, замість совєтського, щоб у той спо-
сіб оминуть примусової репатріації до СРСР?

Чи знаєте, що в 1978 році совєти проголосили, що вони
важать вас, ваших дітей, а навіть ваших внука, своїми
громадянами?

Чи Ви свідомі того, що, на випадок Вашої смерті, совєти
намагаються простягти їхню руку по Ваше майно
через американські суди?

Чи знаєте, що Ваші подати державного податку зуживаються
на те, щоб судити українців, як також інших амери-
канських громадян східно-європейського походження, в
користь Совєтського Союзу?

Колись вільний світ мовчав, коли Рузвельт і Черчил
підписували із Сталіном договори в Ялті і тоді мільйони
наших братів були насильно репатріювані до СРСР, на
певну смерть і тортурі, багато з них волю покінчили само-
губством. Це одна з найбільших трагедій нашого століття.
Від того часу американці повинні були чомусь навчитися і
зрозуміти, наскільки вірогідними можуть бути совєти.
Недаром Президент Реген заявив, що совєти готові попов-
нити найбільші злочини, щоб тільки здобути свою остато-
чу цілі!

Сьогодні ці суди продовжуються тому, що Б'юро Спе-
ціальних Досліджень під проводом А.Расна довіряє совєт-
ським урядовим чиновникам, а зокрема совєтській проку-
ратурі, з КГБ на чолі. Це Б'юро пропонує американсько-німе-
цький договір, щоб депортувати американських громадян,
обвинувачених у німецькій колаборації під час Другої сві-
тової війни, до Німеччини і там їх судити — без розгляду
американських судових чинників.

Цей протиконституційний договір видачі і депортації
міг би згодом бути приміненний і до інших країн, у тому
СРСР, і становить велику загрозу.

ПРОТЕСТУЙМО ПРОТИ ЦЬОГО ПРОТИКОНСТИТУ-
ЦІЙНОГО ДОГОВОРУ НЕГАЙНО І МАСОВО! ПИШІМ
ДО КОНГРЕСМЕНІВ, СЕНАТОРІВ, ДО ПРЕЗИДЕНТА
РЕГЕНА в цій справі і в справі совєтських свідчень.

В справі листування і пожегта на допомогу правної
оборони і Дем'янюка пишіть на адресу:

Громадський Комітет проти вживання совєтських свід-
чень і документів в американських судах:
C.A.U.S.E.
P.O. Box 29058
CLEVELAND, OHIO 44129

Чи Дрогобиччина...

(Продовження зі стор. 2)

міського, часто чужинського, середовища і життя. У
Дрогобичі вживали міського жаргону, — а в Дрого-
биччині — переважно бойківську говірку.

Автор помірково подає, що в Енциклопедії Україно-
знавства, словниковій є
мапа, малюнок ч. 135. Цей
малюнок є в числі 136 і в
Енциклопедії загальній т. 1.
На тій мапі подані підгір'я-
ни на північ від Дрогобича.
В ЕУ стор. 1760 є ще подане
про переміщення Підгір'я
обабіч середнього Сяну.

Я погоджуюся з А. Глад-
ковичем, що дрогобичани
себе не називали бойками,
бо бойки взагалі не любили
своїх назви з різних причин і
її уникали. Коли ви запита-
ли селянина, глибоко в бой-
ківських Карпатах, де жи-
вуть бойки, то діставали
відповідь: не у нас — у сусід-
ньому селі.

У першій етнографічній
книзі І. Л. Червінського
„Задністрянська околиця
між Стриєм і Лімницею“
(1811 р.) автор дає історич-
но-етнографічний опис тієї
частини Бойківщини. В ній
вперше згадується назва
„бойки“. Околиця, яку опи-
сує автор — це надністрян-
ська підгірська частина
Стрийщини. Згадує про що
книжку тому, бо Стрийщи-
ну, яка більш чим Дрого-
биччина висушена на північ
автор зарахував до Бойків-
щини. Далше автор каже,
що населення з-за Дністра,
себто нащадки тиверців,
називало мешканців на пів-
день від Дністра бойками.
Дністер становив тоді ви-
разну північну межу Бойків-
щини.

Іван Франко не лише на-

зивав себе сином Бойків-
щини, але і перші твори
„Добушки“ й інші писав
бойківською говіркою.
Вірш про Підгір'я зовсім не
перечить його бойківсь-
кому походженню, він любив
Підгір'я, як частину терену.
З творів: Вагилевича, Чер-
вінського, Франка, Вер-
ратського, Шафарика та
інших ясно виходить, що
бойки заселяли не лише
Карпати, але теж і Карпат-
ське Підгір'я. А це, що спор-
тове Т-во в Дрогобичі при-
няло назву „Підгір'я“, нічо-
го не доводить. В Турції
спортове Т-во називалося
„Бескид“, хоча в Бескидах
було більше міст.

Я не бажаю заперечувати
авторів його погляду, що
він не є бойко, бо можливо,
що його предки прийшли до
Дрогобича з інших теренів.
Справа не в індивідуальних
випадках, але в приналеж-
ності до даного терену, а
немає сумніву, що Дрого-
биччина більшістю, ще й
сьогодні заселена бойками і
приналежить до Бойківщи-
ни. Тому, що нащадки ти-
верців переселилися на
правий беріг Дністра і вми-
шувалися з місцевими бой-
ками, часом у тій частині
Дрогобиччини постала мі-
шана смуга. При тій нагоді
бажаю поінформувати чи-
тачів, які не читали збір-
ник Дрогобиччини, що в 11-
му томі є стаття М. Утриска
п. з. „Дрогобиччина части-
на Бойківщини“.

А. Гладкович у своїй
статті ще пише, що „Дро-
гобич, Трускавець і Борис-
лав — це не бойки“. Хто жи-
в в Галичині дуже добре знає,
що майже всі галицькі міста
мали більшу частину на-
півного, переважно чужи-
нського, елементу, з огля-
ду на те, що землі на протязі
шість сторіч були під оку-
пацією. Жили там: жиди,
поляки, чехи, мадяри, ні-
мці, румуни, цигани й інші.
Єдиний Дрогобич є стар-
шим містом. Борислав ще
до кінця XIX століття був
селом, і то чисто бойківсь-
ким, шойно з відкриттям
джерел нафти, почав рости і
перемінявся на промислове
містечко, натурально з пе-
реважно-чужинським на-
селенням. Як довідкусь із
книжки о. В. Пристая „З Тру-
скавця у світ хмародерів“, то
Трускавець ще до початку
цього століття був бойків-
ською сільською грома-
дою. Догрєва з відкриттям
мінеральних лікувальних
джерел в останніх десяти-
літтях перемінявся на біль-
ший курорт. Тому шєраз
підкреслимо, що в ніяко-
му випадку не можна брати
до уваги міст, коли гово-
ряться про етнографічне
походження тубільного на-
селення. Села довкола тих
міст і сьогодні заселені на-
щадками етнічної бойківсь-
кої групи. Коли відомий
антрополог д-р Ростислав
Єндик досліджував типи
мешканців тих сторіч, то
ствердив, що майже всі во-
ни належать до бойківсь-
кого племені.

Можна б наводити біль-
ше фактів і аргументів укра-
їнських і чужих дослідників,
але в короткій часописній
статті це неможливо. Тому
більше зацікавлених інфор-
мую, що в журналі „Літо-
пис Бойківщини“ є постійно
на цю тему ширші наукові
статті.

У ЛМКЛЮБІ ВІДБУДЕТЬСЯ ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР В. СТУСА

Нью Йорк, Н. Й. — Літе-
ратурно-Мистецький Клуб
та пластові курені „Верхо-
винки“, у п'ятницю, 11-го
грудня ц.р., в год. 7-й вє-
чора, тут у приміщеннях цьо-
го Клубу, при 136 Друга
авеню, влаштовують Літе-
ратурний Вечір увчезногого
в СССР поета Василя Сту-
са.

Участь у програмі цього
Вечора візьмуть: Надія Світ-
лана, Остап Тарнавський
та О. Народнянський.

ДОПОВІДЬ ПРОФ. О. ДОМБРОВСЬКОГО В УВАН

Нью Йорк, Н. Й. — Укра-
їнська Вільна Академія На-
ук і Українське Історичне
Товариство влаштовують
тут в неділю, 13-го грудня
ц.р., о год. 2-й по полудні,
в будинку Академії при 206
100-та вулиця доповідь
проф. Олександра Домбров-
ського, дійсного члена УВ-
АН. Він говорить на те-
му: „Ранньо-історичні ета-
пи виникнення Київської
Русі“.

Темістокль Вирста в Гарварді

Кеймбридж, Масс.(ФКУ)
— В залах головної бібліо-
теки бізнесової школи Гар-
вардського університету
влаштовано виставку кар-
тин українського мистця
Темістокля Вирсти з Пари-
жу, яка тривала від 13-го до
23-го листопада ц.р. і при-
ваблювала глядачів різних
національностей та різного
віку. Звідомлення про ви-
ставку подала „Гарвард Ю-
ніверситі Газет“.

Відкрито цю десятиденну
культурну подію товари-
ською гостинією, в якій взяли
участь представники гар-
вардського середовища, а
теж українці, любителі мис-
тецтва, з околиць Бостону.
Мистця привітав директор
УНІГУ проф. Прицак, і з
тією хвилиною маестро Ви-
рста став не лише дорогим
гостем, але й приємним і
ширим другом Українсь-
кого Гарварду. Він познайо-
мився з науковими співро-
бітниками УНІГУ, і при різ-
них принагідних зустрічах
велись розмови на мистець-
кі та культурно-громадські
теми, які відзначалися сві-
жістю поглядів. Виміна ду-
мою була жвава і стимулю-
юча.

Т. Вирста не лише першо-
рядний мистець, але теж
людина із широкими зна-
йомствами, многогранним
досвідом і глибоким зна-
ням мистецтва та культури.

Він дуже милий, веселий та
товариський.

В картинах Вирсти — від-
битка його радісної вдачі. В
них променіє дух рідних
сторін його батьківщини —
гори Карпати, серед яких
він вирослав, і ріка Чер-
емош, освітана творчими
піснями й поезією. Твори Т. Ви-
рсти відображають підне-
сений настрій його душі,
красу його довкілля і ясні
барви часу.

З нагоди побуту в Гарвар-
ді мистець бажав теж зу-
стрічі з українською босто-
нською громадою. В неділю,
22-го листопада, влашто-
вано в кімнатах парохіаль-
ного дому УКЦеркви в Бос-
тоні показ картин Т. Вирсти.
Громада прийняла Т. Вир-
сту радісно й гостинно. Віта-
ли його о. парох П. Огірко,
визначний громадський ді-
яч д-р І. Дидюк, буковинські
земляки, зокрема подруж-
жя Федорові й десятки мо-
лоді, які пильно пригляда-
лись картинам мистця, ви-
рішуючи, котру з них собі
придбати.

Т. Вирста присвятив все
своє життя мистецтву. У
міжнародній мистецькій
світ увійшов як таланови-
тий та визначний син укра-
їнського народу. Тож не ди-
во, що всі, що зустрілися
з ним і пізнали його твор-
чість, відчували особливу
пошану і вдячність до
нього.

„Музика і Слово“ в Ірвінгтоні

Ініціаторами цієї імпрези,
яка відбулась у неділю, 22-
го листопада ц.р. в Україн-
ському Народному Домі
були Український Музич-
ний Інститут і 28-ий Відділ
Союзу Українок Америки.
На програму вечора що йо-
го відкрила заступниця го-
лови 28-го Відділу СУА
Ольга Мусаковська, скла-
ла коротке слово імпре-
зової референтки Таїси Бо-
гданської про піаністку Да-
рію Гординську-Каранович
та редакторку журналу
„Наше Життя“ Уляну Лю-
бович.

Залю заповнили люби-
телі музики і мистецького
слова. Між присутніми ми
привітали директорку ук-
раїнського Музичного Ін-
ституту Наталію Котович.

На сцену вийшла піаніст-
ка Дарія Каранович, яка як
невтомна пропагаторка ук-
раїнської музики і надалі
підтримує зв'язки з украї-
нським музичним світом.
Вона з великою любов'ю і
експресією заграла твори

наших композиторів —
Барвінського, Ревуцького,
Грудини, Нижанківського,
а також і Шопена.

Редакторка „Нашого Жи-
ття“ Уляна Любович про-
читала спогади з життя Му-
зичного Інституту ім. Ми-
коли Лисенка у Львові, що
був символом невимрущо-
сти української пісні. Бо-
дай на хвилину ми мали
змогу перенестись думками
до нашого незабутнього
Львова. Описами почуття
до своєї матері, висловле-
ного з неймовірною силою,
вона глибоко зворушила
слухачів. Терністі ж бо бу-
ли шляхи цієї родини — в
Казакстан.

Вечір пройшов у приєм-
ній атмосфері, а учасники
нагородили виконавців
програми оплесками та, як
вняв вдячність — обдаро-
вано їх китицями квітів.

Описав гостині всіх ка-
вою і солодким, про що по-
дбали господарські рефере-
нтки 28-го Відділу СУА.

I.K.

Мисткиня ганчарства в Менорі

В неділю, 13-го грудня
ц.р., від год. 12-0ї до 6-0ї
вечора, в приміщенні Му-
зейної Збірки Студійної
Осереду Української Куль-
тури при Менор Джуніор
коледжі, відбудеться показ
ганчарських виробів.

Наталія Кормелюк з Ра-
вилл, Мериленд і Слава Ге-
руляк з Нью Йорку будуть
показувати, як виконувати
мистецькі речі сучасного,
стилізованого українськи-
ми мотивами ганчарства.

Виріб кахель показува-
тиме Ваха Перейма з повіту
Бакс.

Цього місяця відвідала
Музейну збірку телевізійна
станція Кам Кест Кейбл
(канал ч.7) і знімала виставку
українських старинних
дерев'яних церков і ган-
чарську виставку. Під
час фільмування інфор-
ма-

Наталія Кормелюк

ції подавала Христина-Хо-
мин Іжак, куратор музейної
збірки, і дві студентки ук-
раїнського Клубу при Ме-
нор Джуніор коледжі.

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п.

МАРІЇ КУЦІЙ

складаємо 25.00 доларів
на ЦЕРКВУ в ЛЮРДІ
Ольга і Микола ЗАЦУХНІ

Замість квітів на могилу

бл. п. ІНЖ. МИХАЙЛА ХРОНОВЯТА

бушого директора Маслосоюзу та голови Товариства
Сокола Батька у Львові,
Члени Братства Маслосоюзників в Балтіморі, Мериленд і
буші члени Т-ва „Сокол“ в Кам'янці Струмліовій,
складають пожертву на ПАТРІЯРХАТ:

Соня і Семен Михайлишини	\$10.00
Анна і Емануїл Прицула	10.00
Анна і Богдан Чапельський	5.00
Галина Писецька	10.00
Анна Мельник	10.00
Евгенія Чорняк	10.00
Марія Хархалис	10.00

Синови та Родині Покійного висловлюємо щирі співчуття.
БРАТСТВО МАСЛОСОЮЗНИКІВ В БАЛТІМОР, Мд.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього, дня 7-го листопада 1981 року,
відійшов від нас у Вічність
наш Найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО І ДІДУСЬ

бл. п.

ІНЖ. ОСИП БАНДЕРА

В нашому великому горю зазнали ми багато розради і
помочі від наших Приятелів та Знайомих. Всім, що особис-
то, листово або телефонічно висловили нам свої співчуття
— щире спасибі.

В першу чергу щиро дякуємо Всевишньому Отцям: о.
Степанові Чомкові і о. Романові Білецькому за переведення
всіх похоронних відправ.

Сердечно дякуємо п. диригентів О. Пришлякові і
Членам хору „Діброва“ за гарний та зворушливий спів під
час Панахиди та похоронних відправ.

Ми вдячні Дружбам-Ветеранам, що своєю присутністю і
почесною стійкою з прапором — віддали останню пошану
Побратимові-УСС-ві.

Дякуємо п. Інж. О. Пришлякові за теплі, щирі слова,
якими він попросив Покійного від гартфордської громади.

Ми вдячні п.н. Евстахії Мілчан, що своїм зворушливим
словом та грудою землі з рідного Стрия — попросила
Покійного від Стрия.

Громадянам і Організаціям м. Гартфорду і околиці —
дякуємо за численну участь у всіх похоронних відправах та
за пожегтан на Службі Божій та добродійні цілі.

Щира подяка Паням зі СУА і Пласту за приготування
тризни.

Нехай Всевишній нагородить сторицею Всіх, що були з
нами в дніх тяжкої скорботи та провели Покійного на Вічний
Спокоїн.

ДРУЖИНА, ДІТИ І ВНУКИ

Ділимось сумною вісткою

з Родиною, Приятелями і Знайомих,
що 3-го грудня 1981 року, упокоївся в Бозі, по довіглі і тяжкій
недузі, заосотренний Найсвятішими Тайнами,

бл. п. МИРОСЛАВ АБРИСОВСЬКИЙ

на 74-му році життя, уроджений 22-го жовтня 1907 року
в Перегнєві, повіт Перемиський,
кол. студент Богословської Академії у Львові та довголіт-
ний працівник Центросоюзу в Бучачі.

ПАНАХИДА — в неділю, 6-го грудня 1981 р., о год. 5-й по
пол., а похоронному заведенні М. Насевичів при Френкліні і
Браван вул., Філадельфія, Па.

ПОХОРОН — в понеділок, 7-го грудня ц.р., о год. 9-й
рано з того ж похоронного заведення до української като-
лицької катедрі Непорочного Зачаття Пречистої Діви Ма-
рії. По Святих Літургії, Літні Останки були перевезені на
український католицький цвинтар Пречистої Діви Марії на
Факс Чейс, Па.

Горем прибиті:
Ірина з Федінських Ярощ, кузинка з мужем Романом і
синами: Богданом Ярощ з дружиною Марією і їх дітьми:
Генком, Надею і Андрійком; Роман Ярощ з дружиною
Мартою і сином Юльком.

Д-р Мирослава з Височанських Залізних, кузинка з
мужем Юліаном. Надя з Височанських Булачук, кузинка з
мужем Миколою і сином Марком. Ірина Пончина Винницька,
кузинка з родиною. Д-р Богдан Пончина, кузин з дружиною
Орсею і родиною. Юліан Кокорудз, кузин з дружиною
Анна Марі. Марія з Федінських Білозор, тета з родиною.

Найближчі Приятелі Покійного. Близька і дальша Родина
в Україні і в Америці.

Замість квітів на свіжу могилу, просимо складати датки
на Патріарший Фонд.

Комітет Об'єднаних Українсько-Американських Організацій м. Нью Йорку та Хори Метрополітальної Округи

відзначають

60-РІЧЧЯ ТРАГІЧНОЇ СМЕРТІ

ВИЗНАЧНОГО КОМПОЗИТОРА

МИКОЛИ ЛЕОНТОВИЧА

з участю чотирьох хорів

в неділю, 13-го грудня 1981 року, о год. 2:30 по пол.

в залі Вашингтон Ірвінг Гай Скул в Нью Йорку

при 17 Street & Washington Irving Place

В ПРОГРАМІ:

Слово ..... Проф. СИМОН ВОЖАКІВСЬКИЙ
Резолюція ..... Проф. ЧІЧКА АНДРІЄНКО

ТВОРИ ЛЕОНТОВИЧА ВИКОНУЮТЬ ХОРИ:

„ДУМКА“ ..... „ЖАЙВОРОНКИ“
„БОЯН“ із Перт Амбой, Н. Дж., з участю БАНДУРИСТІВ Ю. КИТАСТОГО та ХОР
„ПРОМІНЬ“ з участю тих же БАНДУРИСТІВ

ЗАКЛЮЧНИЙ ВИСТУП ЗВЕДЕНИХ ХОРІВ
АНДРІЙ ДОБРЯНСЬКИЙ ..... Бас-баритон Метрополітан Опері, Н. Й.

МАРТА КОКОЛЬСЬКА-МУСІЙЧУК ..... Сопрано, српистка Міської Опері, Нью Йорк

Передпродаж квитків вступу: „Арка“, „Сурма“, „Еко“, „Самопоміч“ по 4 і по 5 дол. та при
касі вступу на концерт.

Українці в Північній...

(Продовження зі стор. 1)

вати собі її різноманітні й вартісні аспекти", — казав проф. Гарней, — кажучи далі, що „українські іміграційні дослідження і студії є повноправним полем діяльності історичного дослідника і їх слід розглядати за інтегральною частиною цілої спадщини українських поселень у Північній Америці“.

У доповіді під назвою „Студіюючи збереження етнічної ідентичності в Північній Америці“ професор соціології з Торонтонського університету д-р Всеволод Ісаїв піддав під запит прийняту соціологічну тезу, що соціо-економічна і фізична рухливість у Північній Америці неухильно веде до

затрати етнічності. „Згідно з нашими дослідженнями, — твердив проф. Ісаїв, — переміщені етніки, навіть ті, що вже є в третьому поколінні, зберігають чимало із своєї етнічності, хоч не всі аспекти етнічності індивідуума зберігаються в однаковій кількості. Наші дослідники над українськими канадцами в Онтаріо, наприклад, — вказують, що мову зберігає відносно великий відсоток нашого другого і третього покоління, а інші аспекти етнічних характеристик втрачаються навіть більшим збереженням у процентовому відношенні“.

Після розгляду його знаходжень щодо таких зов-

Галина Миронюк, старша бібліотекар-асистентка з Дослідного Центру історії іміграції, авторка нової бібліографічної праці „Українці в Північній Америці“, була вшанована за її цінний твір. Поруч неї (злівого боку) проф. Роберт Ф. Гарней і проф. Рудольф Веколі.

Сенатор П. Юзик (зліва) і д-р М. Куропась (справа) в домі кінопродюсера Славка Новицького (в центрі світлина) оглядають фільм про українські поселення в Америці, що його спонсорував УНСОЮЗ.

Куропась подякував організаторам імпрези і разом з сен. Юзиком вони вручили чек на 1,000 доларів для INRC від Українського Народного Союзу. Пригадуючи збірним невтомну працю професора Міннесотського університету св.п. проф. Олександра Грановського у переведенні в життя його мрії — організування архіву іміграції для українського народу, д-р М.Куропась звернувся до директора Центру д-ра Р.Веколі, передавши і висловив побажання Головному Уряду УНСОЮЗу для Центру: „Український Народний Союз вдячний Вам і Центрові за ваш труд для нашої громади. Ми свідомі того, що український архів у вашому Центрі є найбільшою й найбагатшою збіркою матеріалу про українців у Америці і ми будемо дбати, щоб вона зростала. Ми цінимо цей багатий скарб архівних матеріалів, будучи свідомими того, що він відображає нашу історію, історію нашої громади“.

Крім УНСОЮЗу грошові дари на Центр склали також Відділ УККА Міннесоти та Український Золотий Хрест.

Ці святкування закінчилися смачним і шедрим бутетом полуденком, що його приготували пані під проводом Люби Меншегі і Валентини Ермоленко, але на цьому цей день не закінчився. Пізніше під вечір сенатор П.Юзик і д-р М.Куропась з цікавістю приглядалися фільмові продукції Славка Новицького з життя українців у Америці. Фільм уфундував Український Народний Союз. Обидва члени Головного Уряду УНСОЮЗу були дуже задоволені цим фільмом, і відходячи з Філадельфійської С.Новицького, були під враженням великого вкладу праці продюсера, яку помітно в здійсненні цього фільму, і високим артизмом обробки всього матеріалу.

День закінчився ще двома прийнятими для учасників святкування і добродіями — жертводавцями. Перше прийняття було у формі вина і сирю га вишуканого бутету у прегарному, на зразок музею, домі Надії і Славка Новицьких, а друге прийняття — це був великий український обід у гостинному домі голови Відділу УККА Люби Меншегі.

Язичинська...

(Продовження зі стор. 2-ої)

шки солодкого, критичного, натягаючого, то дотепер, після неспівних двох місяців „і науки“, цитують люди залюбки по громадах. Як, наприклад, таке поучення: „не пийте і не куріть, а здорові померте“. До найбільше маркантного спостереження виступів „Язичинської“ треба зарахувати те, що вона акцентує не рух чи жест, чи міну, а слово. Її виступи до перфектності павзи та фантастична кvasно-обоятна міна є її великим плюсом.

Радію, що зміг організувати турне цим дорогим гостям-гумористам. Програма їх виступів була, за словами Ярослава Климовського, „пакунком“. Починалася пісню „Ми вітаємо вас“, а кінчалася пісню „Добраніч“. Обидві пісні на слова Я.Климовського під музику М.Гентишу.

Крім згаданих гумористів, у програмі взяли участь піаніст Ярослав Шутка та автор цих рядків. За десять днів — сім виступів пройшло „стрілою“. Минуло додати, що, крім тонкого гумору, так потрібного нам, „Язичинська“ своїми виступами і гумором робить корисну роботу своєму „розрядкою“, представляючи у такому, власне, світлі нашого політичного, куль-

турного і релігійного життя. Її гумореску „Подорож по Україні“ можна окреслити як „класичне“ відзеркалення теперішніх українських обставин та життя.

Треба погратувати подружжю Климовських за їхні успішні виступи. Скрізь були квіти, подяки, привітання, а у Лондоні український мистецький маляр і графік Микол Ладик подарував „Язичинській“ по-мистецькому виконаний наш „старокавський“ праник, щоб, мовляв, це їй пригадувало Англію, назавжди „тріпання“ язиком із цим нашим старим „інструментом“ до прання.

На кінець, бажано Асі Климовській та Ярославові багато успіхів у майбутньому і ще довго розселяти українські громади у вільному світі, та кріпкого здоров'я! Ми тут, у Лондоні і в інших містах Англії, заздрили, що ЗСА має „усе“, а ми великий „гузік“, але, може, це і не зле, бо є ще надія, що та своєї „кубіта“ ще раз до нас приїде і скаже, що і як масмо робити, щоб нас нагнітати менше боліли, а ми зі свого боку привітаємо її і Ярослава відкритим серцем і руками.

Володимир Луців

Відділ „Маківка“ при праці.

У Нью Йорку в залі Народного Дому, в неділю 29-го листопада ц. року відбулися шості з черги річні Загальні збори Товариства „Бойківщина“ відділу „Маківка“ у Нью Йорку.

Відділ „Маківка“ засновано в березні 1976 року. Відділ нараховує 150 членів бойків. Цього року, 12-го квітня, „Маківка“ відзначила п'ятиріччя ювілей свого існування і праці дуже гарного імпрезо. В основному „Маківка“ згуртувала біля себе бойків-краян, які стараються плекати культуру Бойківщини, ношу, бойківські звичаї і традиції як релігійного характеру, так і національного.

Продовж свого існування члени відділу „Маківка“ влаштували ряд чудових бойківських імпрез. Чергові Загальні збори дали заповнення, що „Маківка“ буде продовжувати свою працю в майбутньому. Заплановано на квітень 1982 року у Нью Йорку зустріч бойків з Філадельфії і околиці з країнами Нью Йорку і околиці.

Під час зборів вже шостий раз переобрано Управу відділу „Маківка“ з деякими змінами і доповненнями: очолив її основний голова Микола Турецький. До Управи ввійшли: Юрій Костів, заступник голови; Марія Нестерчук, секретарка; Микола Гайчик, скарбник.

Петро Згоба і Іван Махар — організатори референції; Ірина Іванчинич, Тарас Рабій та Павло Данилів — імпрезів, та Ляна Гошовська, Ліда Волосняська й Оріс Ляба — господарчі референції. Товариський суд: д-р Степан Ріпський, д-р Софія Карпінська й Осип Коваль. Контрольну комісію очолює дир. Михайло Головей, д-р Роман Погорський, Стефанія Тур і Антоніна Звадок. Члени Управи: Осип Старостяк, Адриян Іванчук і Марія Михайлів. Члени Управи активні люди, які свідомі взяти, на себе обов'язків. Під час загальних зборів накреслено план праці на 1982 рік, до виконання будуть змагатися усіми засобами не тільки члени Управи, але все активне членство „Маківки“.

Зустріч краян в часі Загальних зборів відбулася дуже дружньо зі сердечними виминами думок, співаними бойківськими веселими коломийок при смачному бутеті, який приготували пані — Ляна Гошовська, Ліда Волосняська і Ірина Іванчинич, за що присутні сердечного подякували та просіаючи голови Миколі Турецькому і господарям „многа лита“.

Марія Нестерчук

YARKA COMPANY
DEPARTMENT STORE
48 East 7th St.
Tel. GR 3-5550, New York, 10003

РІЗДВЯНІ КАРТОЧКИ — 3 50 дол. за 1 тижня, календарі на 1982 р., нові платівки — все висилаємо поштою.

● ДО ВИНАЙМУ ●

Ньюарк, Н. Дж.
НА ВИНАЙМ
4-КІМНАТНЕ ПОМЕШКАННЯ
У спокійному домі, на 1-му поверсі, огрівання і гараж, близько української церкви. Ціна — \$270.00 місячно. Теп. після 6-ої веч. (201) 374-8726

HELP WANTED
SALES MGR
N.Y. REGIONAL POSITION
Work for an International Real Estate Corp. NYSE Listed Broker or Real Estate License preferred. Full Company benefits. For further information call: Our Regional Broker Director
Vince Rubio, (212) 895-1635

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
потребує
СПІВРОБІТНИКА
із закінченою відшколюючою освітою і знанням української і англійської мов.
Прохання, звертається листово до директора — **МАРІЇ ШУСТ**
203 Second Avenue
New York, N.Y. 10003
(212) 228-0110

FUNERAL DIRECTORS

Richard H. Burnadz
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
McNERNEY BURNADZ
FUNERAL HOME
371 Lakeview Avenue
CLIFTON, N.J.
Phone (201) 772-1880
R. H. Burnadz
J. J. McNeerney
Funeral Directors
Chapels available through out the Metropolitan Area.

SINKOWSKY

FUNERAL SERVICE
3535 48th Tremont Avenue
BRONX, N.Y. 10465
Tel.: 863-2475
191 Avenue "A"
NEW YORK, N.Y. 10008
Tel.: 674-3630
Директор ПОСНФ
СЕНКОВСЬКИЙ
Завідус влаштування похоронів в каплицях, похованнях в кожній районі міста. Похорони по mid-midnight цінах.

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

UKRAINIAN DANCE WORKSHOP

w/ MYKOLA ZHUKOVICH — choreographer
30 years of professional exp. in Ukraine. Classes include: History of the Ukrainian dance; Music and customs of all regions of Ukraine; Theory of dance creations; Training in basic steps (Poltava, Hutzul region, Bukovyna, Transcarpathia e.t.c.); Combinations, technique; New dances for groups and soloists also available; Video-concert demonstration; Special classes for children. Call now (212) 961-5439.

Увага! Гарний дарунок на Різдво, Новий Рік, уродини, ім'янини і весілля для Ваших найближчих, знайомих чи рідних — це книжка

ІСТОРИЧНИЙ АТЛАС УКРАЇНИ

виданий Українським Історичним Товариством в Америці, ред. д-р ЛЮБОМИР ВІНАР
Атлас в твердій оправі, з витисненим золотим рисунком, 190 сторінок, в тому 44 кольорові мапи з кожної доби історії України і пояснення до кожної мапи зокрема. Замовлення слати на „Самопоміч“ в Чикаго з чеком касовим або „money order“ в американських доларах. Ціна одного примірника враз з пересилкою і забезпеченням \$28.00.
Адреса: UKRAINIAN HISTORICAL ATLAS
Selfreliance Federal Credit Union
2351 W. Chicago Avenue • Chicago, Ill. 60622 U.S.A.

Приймається оголошення
СВЯТОЧНИХ ПОБАЖАНЬ
у „Свободі“

Адміністрація „СВОБОДИ“ запрошує Вшанованих Читачів, Установ, Організацій, Товариств, Професіоналістів, Купців і все Громадянство передати свої традиційні святкові привітання у збільшеному Різдвяному числі, що з'явиться у найдавнішій заступині світу.
Великий тираж „СВОБОДИ“ та відповідний зміст збільшеного святкового числа, надають таким побажанням окремої вартості і значення.
ШІНИ ОГолошень:

1 шаль через 1 шпальту ...	\$ 4.00	4 шалі через 2 шпальти ...	24.00
1 шаль через 2 шпальти ...	6.00	5 шалі через 2 шпальти ...	30.00
2 шалі через 2 шпальти ...	12.00	6 шалі через 2 шпальти ...	36.00
3 шалі через 2 шпальти ...	18.00	7 шалі в інших розмірах —	

ОГолошення приймається — за новим стилем до 12-го ГРУДНЯ 1981 року за старим стилем до 19-го ГРУДНЯ 1981 року
При замовленні, ПРОШУ ЗАНАЧУВАТИ НА КОТРІ СВЯТА. Оголошення будуть поміщені в порядку їхнього приходу, в першому числі ті, що скоріше надійшли до редакції.
Зголошення святкових побажань, РАЗОМ З ГРОШЕВОЮ ОПЛАТОЮ, залежно від величини оголошень, надсилати до: „СВОБОДА“
30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

Замовляйте для молоді і американських приятелів
АНГЛОМОВНІ ВИДАННЯ
Українського Академічного
Видавництва

Найновіше видання:
M. Kotsiubynsky SHADOWS OF FORGOTTEN ANCESTORS. (Тині забутих предків). Ред. проф. Ю. Луцький. Вступ проф. Б. Рубач. Переклад М. Царинник. 1981. \$14.50 тверда оправа. \$9.50 м'яка оправа.

Класична праця визначного американського історика:
J. Armstrong UKRAINIAN NATIONALISM. 1980. \$30.00 тверда оправа

Монументальне видання українського літературознавця:
D. Cuvyevsky A HISTORY OF UKRAINIAN LITERATURE (Історія української літератури) 681 стор. \$20.00 м. оп.

Сучасні переклади Ю. Ткача:
B. Antonenko-Davidovich BEHIND THE CURTAIN. 1980. \$6.00 м. оп.

I. Kaczurowski BECAUSE DESERTERS ARE IMMORTAL. 1979. \$5.00 м. оп.

Українські класики в перекладі:
P. Kulish: THE BLACK COUNCIL 125 стор. \$11.50 тв. оп. (Чорна рада)

V. Pidmohylyuk A LITTLE TOUCH OF DRAMA. (Невеличка драма). 191 стор. \$11.50 тв. оп.

M. Kulish: SONATA PATHEIQUE 110 стор. \$11.50 тв. оп. (Патетична соната)

D. Struk: A STUDY OF VASYL STEFANYUK. (Біографія і переклад творів) 200 стор. \$13.50 тв. оп.

Соціальні науки:
V. Kubiyovych, A. Zhukovskiy MAP OF UKRAINE. З українськими поясненнями \$20.00. З англійськими поясненнями \$20.00

E. Sverstiuk CLANDESTINE ESSAYS. (Есеї відомого українського політика) \$11.50 тв. оп. \$7.50 м. оп.

I. Kamenetsky NATIONALISM AND HUMAN RIGHTS. (Збірник праць 14-ох авторів) 246 стор. \$18.50 тв. оп.

Історичні документи:
L. Wynar, O. Subtelny HABSBOURG AND ZAPOROZHIAN COSSACKS. 144 стор. \$15.00 тв. оп.

Замовлення з заплатами просимо висилати в англійській мові на адресу

Ukrainian Academic Press
P.O. Box 263 • Littleton, CO. 80160

НОВА
РІЗДВЯНА ПЛАТІВКА

Приймаємо поштові замовлення! Висилає \$8.98 (Чек/Моні ордер) від платівки — тебл (Кошт включає пересилку).

ЗАМОВЛЯЙТЕ
YEVSAN RECORDS
3207 Beaubien E.
Montreal, Quebec, Canada
H1Y 1H6

Granite

Marble

Bronze

ПОВІДОМЛЕННЯ

Членам і Відділам
УНСОЮЗУ

Повідомяємо Членів і Відділи УНСОЮЗУ, що з уваги на закінчення року, Головна Канцелярія УНСОЮЗУ мусить замкнути рахунки та депонувати у банках гроші, одержані від Відділів.

не пізніше, як вполудне
31-го грудня 1981 року

Гроші, прислані пізніше вже не зможуть бути зачислені на 1981 рік. З уваги на це, закликаємо всіх Членів УНСОЮЗУ заплатити вкладки, платні в цьому місяці, якнайскоріше, а всі Відділи УНСОЮЗУ вислати розчислення і гроші так скоро, щоб вони наспіли до Головної Канцелярії не пізніше як у ЧЕТВЕР 31-го ГРУДНЯ 1981 року до полудня.

Звертається увагу на те, що Відділи, які спізняться з присилкою вкладок, будуть подані як довжники в річному звіті.

Головна Канцелярія УНС

Телеф. (201) 372-0468

ROSE-HILL MONUMENTS

184 UNION AVENUE IRVINGTON, N.J. 07111
S. ZELINSKY — МИЛІП ЧУЯ

ПЕРШЕ УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО НАДГРОБНИКІВ СТАВЛЯЄМО ПАМ'ЯТНИКИ НА ВСІХ ЦВИНТАРЯХ І НА СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, НЮ ДЖЕРЗІ І СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ, НЮ ЙОРК.